

מבאן ולהלאה, פיון דכלא אתקשרא בהאי קשרא, אתעטר פלא ברזא דאין סוף. ורזא דשמא קדישא אתנהיר, ואתעטר בכל סטריין, ועלמין פלהו בחדוה. ואתנהירו בוציניין ומזוניין וברפאן אשתכחו בכל עלמין, וכלא ברזא דקטרת. ואי זוהמא לא אתעבר, אשתפח דפלא לא אתעביד. דכלא בהאי תלייא.

בא וראה, הקטרת היא ראשונה תמיד לפני הכל. ומשום כך מצשה הקטרת צריך להקדים לתפלה, לשירות ותשבחות, משום שכל זה לא עולה ולא נתקן ולא נקשר עד שעוברת ההמה. מה פתוב? (ויקרא טו) וכפר על הקדש וגו' - בראשונה, ואחר כך - ומפשעיהם לכל חטאתם. ועל פן צריכים לכפר על הקדש ולהעביר ההמה ולטהר הקדש, ואחר כך שירות ותשבחות ותפלות, הכל כפי שאמרנו.

אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, שהרי הם יודעים לתקן תקוין שלמעלה ומטה, כמו שצריכים לתקן תקוין ממטה למעלה עד שהכל נקשר כאחד בקשר אחד באותו קשר (קשור) עליון כמו שצריכים לתקן (תקונים) שלמטה צריכים לתקן בתקוין של האותיות הרשומות שנקרא בהן הקדוש ברוך הוא.

רבי שמעון ורבי אלעזר בנו היו יושבים לילה אחד ועוסקים בתורה. אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אביו, הרי פתוב (בראשית ב) ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך וגו'. ולמדנו שזהו סוד עליון. מילא למטה, אבל הוא כמו שלמעלה, מה יש לומר?

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים מב)

תא חזי, קטרת איהו קדמא תדיר, קדם לכלא. ובגין כך עובדא דקטרת אצטריף לאקדמא לצלותא, לשירין ותושבחו. בגין דכל דא לא סלקא, ולא אתפקן, ולא אתקשר, עד דאתעבר זוהמא, מה כתיב (ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש וגו' בקדמיתא, ולבתר ומפשעיהם לכל חטאתם. ועל דא בעינן לכפרא על קדשא, ולאעברא זוהמא, ולא תדפאה קדשא. ולבתר שירין ותושבחו וצלותין, פלא כדקאמרן.

ובאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי, דהא אינון ידעין לתקנא תקוונא דלעילא ותתא, כדבעינן לתקנא תקוונא מתתא לעילא עד דאתקשר פלא כחדא, בקשורא חד, בההוא קטורא (ס"א קשורא) עלאה כד בעינן לתקנא (תקוין לתתא בעינן לתקנא) בתקוונא דאתוון רשימין, דקודשא בריך הוא אתקרי בהון.

רבי שמעון ורבי אלעזר בריה, הוו יתבי ליליא חד, ולעאן באורייתא. אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אבוי. הא כתיב (בראשית א)

ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך וגו'. ואוליפנא דדא איהו רזא עלאה. תינח לתתא, אבל איהו כגוונא דלעילא, מאי איפא למימר. פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים מב) כאיל תערג

כְּאֵיל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם וְגו'. פְּסוּק זֶה פֶּרֶשׁוּהוּ. אֲבָל חֲזִיה אַחַת יֵשׁ בְּעוֹלָם, וְהִיא שׁוֹלֵטֶת בְּשִׁלְטוֹן עַל אֶלֶף מִפְתָּחוֹת בְּכָל יוֹם. וְהִיא נִקְבָּה, וְתִשׁוּקְתָהּ תָּמִיד עַל אֲפִיקֵי מַיִם לְשִׁתּוֹת וְלִהְתַּרְוֹת מִצְמָאוֹנָה, שְׂכָתוֹב כְּאֵיל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם.

בְּאֵן יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן. בְּרֵאשׁוֹנָה כְּתוֹב כְּאֵיל, וְלֹא כְּתוֹב כְּאֵילֶת, וְאַחַר תַּעֲרַג, וְלֹא כְּתוֹב יַעֲרַג. אֲבָל סוּד זֶה, זִכֵּר וְנִקְבָּה שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד שְׂאִין לְהַפְרִידם, וְאֶחָד הוּא, שְׁלֹא צָרִיף לְהַעֲלוֹת אוֹתָם זֶה מִזֶּה, אֲלֵא שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד. וְהִנֵּקְבָה הַזֶּה תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, וְהִיא מִתְעַבֶּרֶת מִן הַזִּכֵּר, וְקִשָּׁה עֲלֶיהָ, שֶׁהִרִי עַל דִּין עוֹמֶדֶת.

וּכְשִׁמוּלִידָהּ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָהּ נֶחֱשׁ אֶחָד עֲלִיוֹן גְּדוֹל, וְכֹא וְנוֹשֵׁף בְּאוֹתוֹ מְקוֹם וּמוֹלִידָהּ. וְסוּד זֶה - הַרְבֵּה אֲרָבָה עֲצָבוֹנָה וְהַרְבֵּה, מִשׁוּם שֶׁהִיא מִתְחַלְחֶלֶת בְּכָל יוֹם וּבְעֶצֶב עַל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם. בְּעֶצֶב תְּלִדֵי בָנִים. בְּעֶצֶב - זֶה סוּד הַנֶּחֱשׁ, שְׂמַעְצִיב פְּנֵיהֶם שֶׁל הָעוֹלָם.

וְאֵל אִישׁוֹף תִּשׁוּקְתָךְ, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם. וְהוּא יִמְשַׁל בְּךָ, הִרִי בְּאַרְנוֹ הַסּוּד, שֶׁהוּא שׁוֹלֵט עֲלֶיהָ. וְכָל זֶה לְמָה? מִשׁוּם שְׂאֲמָרָה הַלְבָּנָה, כְּמוֹ שְׂשִׁנִּינוּ. וּמִשׁוּם כֶּף הַקְּטִינָה אוֹרָה וְהַקְּטִינָה שֶׁלְטוֹנָה, וְאֵין לָהּ רְשׁוּת מִעֲצָמָה, פָּרַט לְכַאֲשֶׁר נוֹתְנִים לָהּ כַח.

בְּעֶצֶב תְּלִדֵי בָנִים, כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ. וְאִם תֵּאֲמַר, לְמָה צָרִיף נֶחֱשׁ לְזֶה? אֲלֵא זֶה פֶּתַח דְּרָף לְהוֹרִיד כָּל (בְּכָל) אוֹתָן נְשִׁמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם. שְׂאֵלְמָלֵא לֹא פֶתַח דְּרָכִים לְמִטָּה, לֹא יִשְׂרָה בְּגוֹף הָאָדָם. מִה כְּתוֹב? לְפֶתַח חֲטָאת רַבֵּץ. מִה זֶה לְפֶתַח? לְאוֹתוֹ פֶּתַח שְׁנוּעֵד לְהוֹלִיד

עַל אֲפִיקֵי מַיִם וְגו'. הֵאֵי קָרָא אוּקְמוּהָ. אֲבָל חֲזִיה חֲדָא אִית בְּעֵלְמָא, וְאִיהִי שִׁלְטָא בְּשִׁלְטָנָא עַל אֶלֶף מִפְתָּחִין בְּכָל יוֹמָא. וְאִיהִי נִוְקְבָא וְתִיאֻבְתָּא דִּילָהּ תְּדִיר עַל אֲפִיקֵי מַיִם לְמִשְׁתֵּי וְלֹא תִרְוּוּאָה מִצְחוֹתָא, דְּכְתִיב כְּאֵיל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם.

הֵבֵא אִית לְאִסְתְּפֵלֵא. בְּקִדְמִיתָא כְּתִיב כְּאֵיל, וְלֹא כְּתִיב כְּאֵילֶת, וְלִבְתֵּר תַּעֲרַג, וְלֹא כְּתִיב יַעֲרַג. אֲבָל רְזָא דָא, דְּזִכֵּר וְנוֹקְבָא תְּרוּוּיָהּ כְּחֲדָא דְלֹא לְאִפְרָשָׁא לִוְן, וְחֲד אִיהוּ, דְלֹא אִצְטְרִיף לְסִלְקָא דָא מִן דָּא, אֲלֵא תְּרוּוּיָהּ כְּחֲדָא. וְהֵאֵי נִוְקְבָא, תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, וְאִיהִי מִתְעַבֶּרָא מִן דְּכוּרָא, וְקִשִּׁי עֲלָהּ דְהָא עַל דִּינָא קִיּוּמָא.

וְכֵר אוּלִידֵת קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא זְמִין לָהּ חֲד חוּיָא עֲלָאָה רַבְרָבָא, וְאִתִּי וְנִשִּׁיף לְגַבֵּי הַהוּא אֲתֵר, וְאוּלִידֵת. וְרְזָא דָא הַרְבֵּה אֲרָבָה עֲצָבוֹנָה וְהַרְבֵּה, בְּגִין דְאִיהִי מִתְחַלְחֶלֶת בְּכָל יוֹמָא, וּבְעֶצֶב עַל עוֹבְדִין דְעֵלְמָא. בְּעֶצֶב תְּלִדֵי בָנִים. בְּעֶצֶב, דָּא רְזָא דְחוּיָא, דְעֶצִיב אֲנַפִּיהוֹן דְעֵלְמָא.

וְאֵל אִישׁוֹף תִּשׁוּקְתָךְ, פְּמָה דְאֵת אֲמֵר תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם. וְהוּא יִמְשַׁל בְּךָ, הֵא אוּקְמוּנָא רְזָא, דְאִיהוּ שְׁלִיט עֲלָהּ. וְכָל דָּא לְמָה. בְּגִין דְאֲמָרָה סִיְהָרָא, פְּמָה דְתִנִּינוּן. וּבְגִין כֶּף אֲזַעִירֵת נְהוּרָאָה, וְאֲזַעִירֵת שׁוֹלְטָנָהּ, וְלִית לָהּ רְשׁוּ מַגְרָמָה, בְּרַ פֶּד יְהִבִּין לָהּ חִילָא. בְּעֶצֶב תְּלִדֵי בָנִים, פְּמָה דְאוּקְמוּנָא. וְאִי תִימָא אֲמָאי אִצְטְרִיף חוּיָא לְדָא. אֲלֵא דָא פֶתַח אוּרְחָא לְנַחְתָּא כָּל (ס"א בְּכָל) אֵינוֹן נְשִׁמְתִין דְעֵלְמָא. דְאֵלְמָלֵא לֹא פֶתַח אוּרְחִין לְנַחְתָּא לְתַתָּא, לֹא יִשְׂרִי בְּגוּיָה דְבֵר נֶשׁ, מִה כְּתִיב לְפֶתַח חֲטָאת רַבֵּץ. מָאי לְפֶתַח. לְהֵהוּא פֶתַח